

[Justitsministeren.]

være tilbage, men det er helt klart, at der altid vil være begyndervanskeligheder rundt omkring, og der vil også ofte være manglende forståelse for det nye, hvad vi jo ofte ser.

Det ville have været rart, hvis hver politikreds havde sin alarmeringscentral, men dels er der en række politikredse uden døgnvagt, og dels nødvendiggør telefontekniske hensyn, at større områder må betjenes fra ét sted. Det gælder navnlig omkring Ålborg, Århus og Odense. Erfaringerne fra Sønderjylland har vist, at der ikke er tale om nogen generende arbejdsbyrde i forbindelse med alarmeringsopgaverne, men vel at mærke når arbejdet bliver fornuftigt tilrettelagt. Opkaldene indgår til den vagthavende på politistationen over et særligt anlæg, og den vagthavende foretager den videre alarmering. Imidlertid varierer arbejdsbyrden noget fra politikreds til politikreds, og vi har hele tiden været opmærksom på, at der kan blive behov for personaleudvidelse enkelte steder, ganske enkelte steder; det bliver specielt nok tilfældet i Århus, Ålborg og Odense.

Jeg anser det for meget væsentligt, at alarmeringscentralerne betjenes af politiet. Der er tale om en vigtig samfundsopgave, der bør løses af en offentlig myndighed. Politiet råder over velkvalificeret personale, der kan handle efter konduite, og politiet skal alligevel orienteres om de ulykker og brande, der giver anledning til opkald, så man kan altså ikke sige, at der er tale om, at et unødigt led skydes ind ved denne nyordning.

Endelig er det vel naturligt, at befolkningen kan henvende sig til politiet om hjælp, og at det også går op for folk, at politiet er til for at hjælpe befolkningen og ikke for at genere den.

Den konkrete sag fra Århus, det ærede medlem omtalte, har jeg for længst bedt om at få undersøgt; det bad jeg om, da jeg så den omtalt i avisen. Jeg må lige til slut sige, at det er rigtigt, at der sker en del misbrug; men det påfaldende er jo, at dette misbrug i særlig grad finder sted umiddelbart efter, at disse sager har været omtalt i pressen. Pressen kunne med andre ord gøre politiet og dem, der har dette arbejde, en stor tjeneste ved at bruge knap så store over-

skrifter og ved at give ordningen en chance for at komme til at virke efter hensigten.

Bækgaard: Jeg takker den højtærede minister for svaret; det var jo ikke helt, hvad jeg havde regnet med, og jeg vil gerne stille et tillægsspørgsmål: den højtærede minister sagde, at dér, hvor arbejdet var fornuftigt tilrettelagt, gik det udmærket. Vil det sige, at den højtærede minister synes, at det visse steder ikke er fornuftigt tilrettelagt?

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Det er nok ikke det ærede medlem ubekendt, at der har været visse uoverensstemmelser om bl. a. dette arbejdes tilrettelæggelse i Århus. Her har været ført forhandlinger med rigspolitichefen, politiforbundet, de lokale politimyndigheder i øvrigt og politiforeningen, og man er kommet til et tilfredsstillende resultat. Jeg vil gå ud fra, at når den ordning, som man har aftalt og er i gang med at gennemføre, er gennemført, vil der ikke være nogen utilfredshed hos politiet med at skulle betjene dette 000-opkald.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Groes* til justitsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre i anledning af den oplysning, der i den senere tid er fremkommet vedrørende private oplysningsbureauer?“

Lis Groes: Når jeg har ønsket at fremdrage kritikken mod de private oplysningsbureauer og efterlyse et initiativ fra den højtærede justitsminister, sker det ikke ud fra et ønske om at genere folkene i oplysningsbureauerne i deres næring, for den kan være nyttig, og den kan være gavnlig. Nej, min bevæggrund er først og fremmest et ønske om at beskytte sagesløse borgere mod misbrug.

Vi kender alle fra dagspressen historien om den unge mand, der over for arbejdsgiveren blev sværtet af et oplysningsbureau, da han søgte en stilling. Han indbragte sagen for domstolene, der kendte beskyldningerne ubeføjede, og han opnåede en erstatning; han vandt altså sin ret. Men denne sag sammenholdt med oplysninger om,